

— Въ нашенско всѣка жена знае, че когато човѣкъ е боледувалъ отъ кравешка шарка, той не може да се разболѣе отъ едрата шарка.

Младиятъ Дженеръ чува този разговоръ и си мисли:

— Кравешката шарка е много по-лека даже отъ най-слабата човѣшка шарка; тя се понася безъ никакви страдания. Нѣма нито единъ случай, отъ нея да е умрѣлъ човѣкъ. Ако тя, както увѣрjava жената, предпазва отъ убийствената сжщинска шарка — дали не може да се насажда у човѣка *умишлено, изкуствено?**)

Поговорилъ Дженеръ за това съ своя учителъ, па следъ това си казалъ:

— Сега да си ида въ родното мѣсто, да лѣкувамъ своитѣ съселаяни. А при това, когато имамъ време, ще се опитамъ да разбера — отъ каква шарка боледуватъ животнитѣ. Може би наистина кравешката шарка да предпазва отъ човѣшката.

Отишълъ младиятъ докторъ въ родното си мѣсто. Той билъ приветливъ, ималъ добро сърдце, пѣкъ и много знаелъ. Болни постоянно идвали при него. Ималъ малко свободно време; но щомъ останѣлъ нѣкой часъ безъ работа, Дженеръ ходѣлъ изъ околноститѣ, вглеждалъ се въ животнитѣ, разговарялъ съ пастиритѣ, които пасѣли стадата...

*) Едрата шарка и сега е страшна болестъ, а по-преди е върлувала много по-силно; хората сж се страхували отъ нея повече, отколкото отъ чумата и отъ холерата. Тя е опустошавала цѣли градове и области; вземала е повече жертви, отколкото коя да е война! Случвало се е, само въ Европа сж умирали отъ нея годишно повече отъ половинъ милионъ души... Въ Гренландия отъ 2000 души, които заболѣли отъ едрата шарка, останали живи само седемъ!